

[Den fg. formand]

Jeg havde jo i grunden lukket for de korte bemærkninger, men hr. Otto Mørch for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Otto Mørch (S):

Jeg skal gøre det ganske kort. I modsætning til de forslag, fremskridtspartiet stillede, var regeringsforslagene velgennemtænkte og velmotiverede.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det sidste, hr. Otto Mørch sagde, bringer mig til at stille et spørgsmål, og jeg vil gerne have et svar, og hvis hr. Otto Mørch ikke kan svare nu, så i anden omgang. Skal de bemærkninger forstås således, at socialdemokratiet ikke er indstillet på at yde en krone mere til kystsikring end det, der er fastsat i finansloven for i år? Er det det, hr. Otto Mørch mener? Hvis der skal være den mindste fornuft i det, hr. Otto Mørch siger, skulle en vedtagelse af finansloven jo betyde, at uanset hvor store strækninger af de danske kyster der blev brudt ned, så kunne man ikke komme med et forslag om, at vi skal udbedre nogle skader, der er sket.

Margrete Auken (SF):

Det er mig en stor og sjælden og udsøgt glæde at kunne sige, at jeg i det store og hele er glad for ministerens redegørelse, lad det være sagt allerførst. Derudover er det begrænset, hvad jeg skal komme med af bemærkninger, men dog nogle enkelte.

Havet omkring Danmark, som efter sigende omringer os på 7.400 km, har vi jo både glæder og sorger af. Nogle af vores meget store glæder har vi det med at forære væk, hvis vi er sikker på, at den, vi skal forære det til, er tilstrækkelig velbeslået i forvejen. Vi har haft et gruppevækkende eksempel på det for nylig. Derudover har vi andre glæder, som jeg i øvrigt ikke skal bestride, og så har vi en masse problemer, og jeg mener naturligvis, at det er opgaver, som skal tages meget alvorligt, og jeg mener også, det er opgaver, staten er medansvarlig for at få klaret.

Der kan – jeg synes, at ministeren beskrev det meget godt – være steder, hvor det ikke er til at magte for en enkelt kommune, når det går hårdt på. Jeg synes også, at den af-

vejning, ministeren gav udtryk for, når man overvejede, i hvilket omfang det var sommerhuse eller faste boliger, lød rigtig. Der ligger sommerhuskolonier rundt omkring, hvor det måske, det hørte vi jo også, vil være godt, at man kommer ind nu, fordi der ikke har været gjort noget før, men det er trods alt sådan med de sommerhuse, der ligger der, at enten har de haft fornøjelsen i meget lang tid med en så exceptionel fin placering, eller også har de båret sig dummere ad, end der kan være grund til at vi skal tage alvorligt herinde, hvis de har anbragt sig på den yderste klit ved Vesterhavet.

På baggrund af den overvældende tilslutning til ministeren er der et par spørgsmål, jeg godt lige vil have lov til at tage op.

Der er for det første spørgsmålet om, hvordan man skal kystsikre. Vi fik vist en række eksempler på vores tur, og jeg har overhovedet ikke mulighed for at vurdere, om de tiltag er rigtige eller ej. Den dér fornemmelse ved tapetopsætning kan ikke lade være med at komme til én: hvis man flytter bulen fra ét sted, ja så dukker den op et andet sted. Laver man fremragende kystsikring det ene sted, kommer der et mægtigt hul det andet sted. Det sisfyosarbejde beskrev kystdirektøren for os. Dels så vi noget af det, hvor man flyttede sand frem og tilbage ved Hvide Sande, dels fik vi en beskrivelse af, hvordan man skal sætte et stort system i gang, så man kan pumpe det rundt, hente det i havet og lægge det ind og hente det ud igen og lægge det ind, og det kan godt være, at det er en god idé. Jeg synes nok, at det forslag, der har ligget i udvalget fra et firma, om en løsning, som skulle kunne udføres billigt, og hvor man mente, at man kunne klare hele kysten, kunne se ud til at være en lidt skæv Georg Gearløs-opfindelse, fordi det er ret fantastisk, hvis det skulle kunne lade sig gøre. På den anden side mener jeg ikke, at kystdirektørens afvisning uden videre er fyldestgørende.

Jeg vil da godt her sige, at min tillid til kystdirektøren fik sig et gevaldigt grundskud i den periode, jeg arbejdede med Harboør Tange, hvor kystdirektøren hårdnakket fastholdt, at der er fra 150 til 125 m – 125 m var en forsigtig modifikation, han lavede i lokalradioen lidt senere – fra forkanten af depotet ud til vandet. Alle, der bor dér, siger, at man ikke kan komme over 60 m, ligegyldigt hvor-